

Errata.

In het stuk „Neue europäische *Aphiochaeta*-Arten III” in No. 107 der Entomologische Berichten (van 1 Mei 1919) zijn verschillende schrijf- en drukfouten ingeslopen, waarvan er enkelen tot een misverstand zouden kunnen leiden, n.l. de volgende:

- p. 141, regel 11 v. b. staat Randader, lees Randader-
abschnitt;
» 141, » 17 » staat sectoralis, lees pectoralis;
» 143, » 10 » staat Gabelzelle R₁, lees Gabel-
zelle R₂;
» 143, » 3 v. o. staat 4. Senkborsten, lees 4
Senkborsten;
» 146, » 2 v. b. staat länger, lees langer.

Sittard.

H. SCHMITZ S. J.

Bracon variator Nees en Bracon scutellaris Wesm.

(Hym.).

Den 14^{den} Juni 1918 werd door den heer SCHOEVERS, phytopatholoog aan het Instituut voor Phytopathologie te Wageningen, in een peertje, aangetast door eene *Hoplocamp*-larve, waarschijnlijk van de soort *brevis* HTG., naast het ledige omhulsel der larve een tweetal sluipwespecoconnetjes gevonden. Uit een der coconnetjes kwam den 19^{den} April, uit het andere den 14^{den} Mei 1919, een sluipwespje, *Bracon variator* NEES genaamd, te voorschijn. Het eene exemplaar heeft dus 10, het andere 11 maanden in rusttoestand doorgebracht. De levenscyclus van den parasiet blijkt hier met dien van den gastheer overeen te komen; beide hebben slechts één generatie per jaar.

Beide voorwerpen zijn p. m. 3 mM. lang en zwart van kleur, uitgezonderd de buikzijde van het achterlijf en de basis der achterschenen, die geelachtig rood zijn; bij een der exemplaren is bovendien het achterlijf aan den bovenkant voor een groot deel roodachtig gekleurd, terwijl bij het andere, met uitzondering van de zijden van segment 1 en 2, de bovenzijde bijna geheel zwart is. Ook de vleugels zijn

zwartachtig getint. Een geheel glad en glanzig lichaam is het hoofdkenmerk van de groep, waartoe *Bracon variator* NEES behoort.

Wegens de neiging tot variceren dezer soort, vooral wat betreft de teekeningen en kleuren van den rug van het achterlijf, schijnt er omtrent de identiteit nog al eens verwarring te heerschen. REINHARD, BRISCHKE en GIRAUD kweekten haar herhaaldelijk uit de larfjes van *Gymnetron campanulae* L. Mr. SNELLEN VAN VOLLENHOVEN beweert haar uit de door eene *Trypeta*-soort (*Dipt.*) bewoonde bloemhoofdjes eener plant van het geslacht *Senecio* gekweekt te hebben. In de *Ichneumonien*-collectie van het Instituut voor Phytopathologie, indertijd door SNELLEN VAN VOLLENHOVEN samengesteld, bevindt zich echter onder het etiket *Bracon variator* NEES slechts één voorwerp, dat gebleken is *Bracon minutator* FABR. te zijn. Daarentegen zijn in de collectie van SNELLEN VAN VOLLENHOVEN, die in het bezit is van het Museum van Natuurlijke Historie te Leiden, drie goed gedetermineerde, vermoedelijk buitenlandsche exemplaren dezer soort aanwezig, waarvan één het etiket „Tischbein” draagt. De heer VAN EECKE, conservator aan genoemd museum, is zoo vriendelijk geweest, mij in de gelegenheid te stellen, dit drietal nader te onderzoeken.

De tweede van bovengenoemde Braconiden: *Bracon scutellaris* WESM. is eene voor de Nederlandsche Fauna nieuwe soort. In aantal werd dit sluipwespje door Dr. J. TH. OUDEMANS te Putten uit sparappels gekweekt. Ook RATZEBURG vermeldt de teelt van *Bracon scutellaris* uit „Fichtenzapfen”. Waarschijnlijk parasiteert deze soort bij daarin levende keverlarven. MARSHALL noemt als gastheer *Nematus viminalis* L. Andere gegevens omtrent de levenswijze van dit sluipwespje heb ik in de literatuur, welke te mijner beschikking is, niet gevonden.

Ginneken, Mei 1919.

C. A. L. SMITS VAN BURGST.

Nieuwe vondsten voor de Nederlandsche Coleopterenfauna XXIII.

1265bis. *Ptenidium longicorne* FUSS. (*Brisouti* MATTH. var. *longicorne* FLACIL.); determin. I. B. ERICSON. Deze soort is